

Som bekendt er Københavns Fiskemarked Landets største og faar ikke alene sin Tilførsel fra nedenanførte repræsenterede Foreninger, men fra hele Landet og tilfører ikke alene levende Fisk, Torsk, Aal og Rødspætter, der kan opbevares i Hyttefæde eller Kvaser, men tillige Sild, Hornfisk, Makrel og anden Fisk, som *ikke* kan tilføres Markedet levende, og som ikke uden at tage Skade kan opbevares, ja, endogsaa til Tider vilde helt forðerves, om den skulde hængemmes et Døgn, forinden den tilførtes det københavnske Marked eller eksporteredes videre derfra. — Da det nu tillige er saaledes, at Fiskerne i nedennævnte Fiskeriforeninger har langt den største Indtægt af Fangst af sidstnævnte Fiskearter, der kun kan tilføres Torvet i død Tilstand, og Fangsten af saadan vandrende Stimefisk som Sild, Makrel og Hornfisk er i den Grad tilfældig, saa en enkelt Nats Fangst ofte giver den enkelte Fisker større Indtægt end flere Ugers Fangst, og Fiskerne tilmed er nødte til at røgte mange af deres Redskaber i hvert Døgn, saa vilde et Forbud mod at tilføre Københavns Fiskemarked Fisk paa Søn- og Helligdage indtil Kl. 9 Formd. kunne komme til at volde Fiskerne unødigt store Tab.

Men man fastholder tillige, at det vilde være Uret mod Publikum; thi det er jo saaledes, at Publikum, baade Restauratører og Familier, derved vilde afskæres fra at kunne anvende nævnte Fiskearter til Søndagsmad; dertil kommer, at Restauratørerne og Familierne i mange Tilfælde foruden Opkøb af død Fisk, der altid bør tillaves og spises snarest muligt, ogsaa hvad levende Fisk angaar, opsætter Købet af Søndagsforbruget til Søndag Morgen, fordi Vejret kan have Indflydelse paa Forbruget, dels af Hensyn til, hvilket Besøg Restauratørerne kan vente, og dels til, om Familien bliver hjemme eller tager ud. — Men dertil kommer tillige, at mange Arbejdere, som de Søndage ikke har Tid til at besøge Torvet, som Regel gør Indkøb om Søndagen, f. Eks. køber Sild til Nedsaltning til deres smaa Husholdninger.

Man formener derfor, at Salget af Fisk til Kl. 9 Formd. Søn- og Helligdage for Publikum er lige saa nødvendigt og berettiget som Salg af Brød og Mælk og for Producenterne (Fiskerne) lige saa berettiget som Landmændenes Malkning af deres Køer og Kærning af deres Smør o. s. v.

Vil man endvidere spørge, hvilken Interesse og hvilke Motiver Byens Fiskehandlere kan have i at søge Søndagshandelen forbudt, skal udtales, at det er for at hindre Fiskerne —, om end kun een Dag i Ugen — at sælge direkte til Publikum for derved at afvænne det fra at købe paa Københavns Fiskemarked.

Det kan vel ogsaa tænkes, at Ønsket er fremsat efter Anmodning (en Anmodning kan jo i visse Tilfælde være et Pres, dersom den kommer fra en Mand, som man mer eller mindre er økonomisk afhængig af) fra Fiskehandlerne (Mellemandlerne), og at disse kan have rettet en saadan Anmodning, fordi de i det hele taget er interesserede i at være ene om at tilføre Torvet Fisk. Endelig kan det jo ogsaa tænkes, at nogle Fiskehandlere ønsker at have Søndagen helt fri, fordi de mener ikke at have denne Dags Fortjeneste behov for at leve.

Men, som anført, for Fiskerne er det en meget alvorlig Velfærdssag, og skulde Søndagshandelen, hvad vi ikke venter, blive forbudt, vilde det dels medføre store Tab og dels nøde Fiskerne til at sejle deres Fangst andetsteds hen, f. Eks. til Malmø eller Køge, for at søge den solgt til Forbrug eller Eksport.

Man tillader sig derfor under Henvisning til ovenstaaende paa ny at anmode den højtærede Politidirektør om fremdeles at støtte og tillade nævnte Salg.

I Ærbødighed: